

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VIII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

14 травня 2015 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VIII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2015.- 218 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;**
- Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;**
- Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;**
- Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;**
- Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;**
- Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;**
- Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;**
- Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;**
- Бабич Стефанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;**
- Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;**
- Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;**
- Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;**
- Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук;**
- Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;**
- Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;**
- Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.**

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 24.04.2015 р.)

В експозиціях більшості великих музеїв представлена лише незначна частина їх колекцій (приблизно 1-5%). Тому проблема розширення доступу до культурних цінностей, що зберігаються, досить актуальна. В окремих музеях навіть використовується форма відкритого зберігання фондів. Це дає змогу відвідувачам оглядати кожний із предметів, які зберігаються в спеціально обладнаному для цього фондосховищі. [7, с. 194-196].

Список використаних джерел

1. Закон України "Про правові засади цивільного захисту", № 1859-ІУ, 24 червня 2004 року.
2. Держстандарт України. Пожежна безпека. Термиши й вкзачення. ДСТУ 2272-93.
3. Банников В. П., Клюс П.П. Справочник руководителя тушения пожара. -М. Стройиздат, 1987. -228 с.
4. Клюс П.П. та ін. Пожежна тактика. - Х., Основа, 1998.- 592 с.
5. Дерев'яно І.Г., Сенчихін Ю.М., Шаршанов А.Л. - Визначення та прогнозування небезпечних факторів пожеж. Практ. посібник. - Харків: АЦЗУ, 2006. -88с.

ЗЛОЧИННІСТЬ – СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА

Колодяжна А.І., студентка

**Шевчук О.А., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Анотація. У статті здійснено аналіз особливостей та ознак маніяків, вбивць, квартирних злодіїв та інших злочинців, проаналізовано поведінку злочинця та його девіантної поведінки.

Ключові слова: злочинність, самозахист, нападник, жертва, девіантна поведінка, злочинець.

Аннотация. В статье проведен анализ особенностей и признаков маньяков, убийц, квартирных воров и других преступников, проанализированы поведение преступника и его девиантного поведения.

Ключевые слова: преступность, самозащита, нападающий, жертва, девиантное нападение, преступник.

Annotation. The paper focuses on characteristics and features of maniacs, murderers, thieves and other criminals. It analyzes the behavior of the criminals and their deviant behavior.

Key words: crime, self-defense, attacker, victim, deviant behavior, criminal.

Постановка проблеми. Кожного дня проблема злочинності в Україні обговорюється в ЗМІ. Відомо, що головною соціальною проблемою людства є страх перед злочинністю, невміння себе захистити і незнання істинної причини та власне ситуації, яка спричиняє більшість злочинів. Тому виникла потреба у формуванні знань майбутніх спеціалістів «практичні психологи» ВНЗ з безпеки життєдіяльності щодо їхнього розуміння про сутність даної проблеми та уміння компетентно вирішити її, захистивши себе й інших в певній криміногенній ситуації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У працях Ч. Ломброзо «Злочинна людина», «Геніальність і помешательство» було розглянуто зв'язок впливу зовнішності злочинця на вчинення ним злочину. О. Порученко, І. Свтушенко досліджували психічні порушення, що притаманні злочинцям, а також проаналізували вплив сім'ї на формування злочинних нахилів злочинця [2]. Сучасними соціологами і соціальними психологами М. Примуш, П. Шихіревим охарактеризовано і детально розглянуто модель структури суспільства, в якому поширені злочинці [3; 7]. Підіймалося питання щодо девіантної поведінки, що притаманна за звичай злочинцям, психологами Ю. Клейбергом та А. Хомич [1; 5].

Формування цілей статті. У результаті інтерв'ю серед студентів-психологів ВНЗ було виявлено їхнє невміння вчасно виявляти та розпізнавати злочинця, що спонукало до зібрання інформації про ситуації нападу, опису портрету злочинця, дослідження способу розпізнавання, встановлення злочинця, та формування власних особистісних якостей, які мають виховувати в собі студенти для уникнення ролі жертви. Отже, виникла необхідність аналізу основних причин і мотивів виникнення злочинів, через дослідження онтогенезу злочинця, як особистості, а також теорії про виникнення девіантної поведінки, що спричиняє ситуацію формування, розвитку й становлення злочинця.

Виклад основного матеріалу. Нещодавно ми зробили аналіз тематики повідомлень у випуску новин одного з центральних телеканалів упродовж тижня та виявили, що 46 % віз загальної інформації, що озвучується, стосується кримінальних правопорушень (див. табл. 1.1). Аналізом кримінальних правопорушень займається наука – кримінологія.

Кримінологія (від лат. *crimen* (*criminis*) – злочин і *logos* – наука) – наука, що вивчає злочинність як соціальне явище; самостійна теоретико-прикладна суспільна наука про злочинність, про природу, сутність, закономірності виникнення, суспільного прояву та запобігання злочинності. Кримінологія головним своїм завданням має наукову розробку питань запобігання та протидії злочинності, зменшення її негативного та руйнівного впливу. Кримінологія як наука є частиною деліктології (наука, яка вивчає правопорушення). Кримінологія вивчає злочинність, особу злочинця, причини і умови злочинності, шляхи і засоби її запобігання. Вважається, що термін «кримінологія» ввів в 1879 році антрополог Топінар. У 1885 році вперше з назвою «Кримінологія» вийшла книга італійського вченого Р. Гарофало. Термін «кримінальний» означає – «злочинний», який стосується вивчення злочинів і злочинності, боротьби з ними і запобігання злочинам [6, с. 52].

Відомо, що людина, як складова суспільства не може існувати незалежно від інших людей. Будь-які проблеми суспільства стосуються кожного особисто. Ми живемо серед людей, які не завжди для нас є приємними, що може створювати різні конфліктні ситуації. Небажання та невміння правильно вирішувати конфлікти у взаємовідносинах між людьми може призвести до свідомої ізоляції, а в майбутньому спричинити формування антисоціальних і злочинних мотивів.

У наш час продовжують створювати неабиякий страх серед людей жакливі ситуації, що виникають при зустрічі з маніяком, вбивцею, гвалтівником і, навіть, квартирним злодієм. Так, жертвою може стати кожен. На жаль, не завжди вдається вчасно розпізнати вбивцю і захиститись від нападу, так як ніхто не може зрозуміти мотиви маніяка чи передбачити його дії, поведінку загалом. У психології діє напрям, що стосується причини соціальних

відхиленя. Цей напрям називається – психологія девіантної поведінки.

Таблиця 1.1

Аналіз тематики повідомлень у випуску новин провідного українського телеканалу

Дата	Всього повідомлень	Тематика			
		Кримінального змісту (про злочини і вбивства)	% від загальної інформації	Інша тематика	% від загальної інформації
16.03.15	16	7	44 %	11	56 %
17.03.15	17	9	53 %	8	47 %
18.03.15	14	7	50 %	7	50 %
19.03.15	15	8	53 %	7	47 %
20.03.15	17	8	47 %	9	53 %
21.03.15	19	7	37 %	12	63 %
22.03.15	19	8	42 %	11	58 %
Всього за тиждень	117	54	46 %	63	54 %

Девіантна поведінка – така поведінка, що відрізняється від прийнятих у суспільстві ціннісно-нормативних стандартів. Проявами цього типу поведінки є правопорушення, злочини, наркоманія, проституція, алкоголізм тощо [3, с. 315]. Оскільки ці види соціальної поведінки поєднані в один науковий напрям, вони мають спільний генезис. Однак мова піде лише про злочинну поведінку, яка направлена проти життя і здоров'я особи.

Унаслідок різноманітних причин духовного, економічного, політичного характеру в суспільстві завжди будуть люди з девіантною поведінкою [1, с.14] і ми постійно ризикуємо стати жертвою злочину. Психологи стверджують, що існують певні ознаки поведінки нападника та жертви. Тому необхідно навчитися розпізнати злочинця за його ознаками, що дозволить розробити план дій, підібрати відповідні засоби самооборони і, навіть, знешкодити негативні дії антисоціальної чи злочинної девіантної поведінки злочинця, прорахувавши його наступний крок (див. табл. 1.2).

Таблиця 1.2

Ознаки і особливості відомих серійних вбивць

№ з/п	Зовнішні ознаки	Подобиці минулого	Рід занять	Сімейний стан	Вік на момент першого злочину	Місце злочину
1.	Зріст нижче середнього, міцна статура, світла шкіра, характерний шрам на обличчі	У 6-му класі намагався роздягнути дівчину; в сім'ї були випадки пиятики і частих сварок	Електро-зварювальник	Одружений	25 років	Звалище, кладовище, лісосмуга
2.	Чорне волосся, сутулість, високий зріст, широкі плечі, шрам на обличчі, одягнений у зелену штурмівку	В сім'ї виховувався суворо, були випадки побиття, знущання; батьки постійно сварились і згодом розлучились; в дитинстві постійно хворів, мав нетримання сечі; у школі його часто били, знущались	Зоотехнік-селекціонер	Не одружений	30 років	Ліс, поблизу піонерських таборів, власний гараж
3.	Кавказька зовнішність, невисокий, акуратний одяг	Мав трьох сестер, одна з них колись пропала безвісти; підглядав за своїми сестрами	Довго не затримувався ні на одній роботі	Не одружений	25 років	Звалище, сарай власного будинку
4.	На перший погляд – інтелегентний, освічений чоловік	Любив знущатись над тваринами; майже все дитинство проводив під наглядом психіатра; добре навчався; був кмітливим	Працівник моргу (економіст за освітою)	Не одружений	30 років	Кладовище
5.	Середній зріст, худий.	Небажана дитина у сім'ї; закінчив ПТУ; служив в армії; у сім'ї характеризувався позитивно; мав повноцінну сім'ю	Шофер	Був кілька разів одружений, мав дітей	25 років	Кабіна автомобіля, траса; пропонував підвезти дівчат, які таксували
6.	Будова тіла: атлетичної статури, високий зріст	Часто піднімав руку на своїх жінок, але вони не бачили в ньому психічних відхиленя	Після звільнення з МВС займався важкою атлетикою. Працював на шахті, робітником насосної станції	Три рази одружений, мав дітей	27 років	Лісосмуги, місця поблизу автострад і залізниць
7.	Низький зріст, середня вага	Жив з матір'ю і сестрою; сім'я ні з ким не спілкувалась	Безробітний, захоплювався поезією	Не одружений	18 років	Власна квартира

Відомі психологи Ч. Ломброзо, С. Кречмер, Х. Шелдон та інші стверджують, що люди народжуються вже схильними до певних типів поведінки. Тому «кримінальний тип особистості» – це частина біологічного складу індивіда. Таким чином можна визначити майбутнього злочинця згідно певним рисам обличчя, будови тіла, виявлення аномалії статевих хромосом [1, с. 14].

У психоаналізі основним джерелом відхиленя зазвичай вважається конфлікт між підсвідомими прагненнями і

соціальними рамками. Нормальний розвиток особистості передбачає наявність оптимальних захисних механізмів (психічних процесів, що направлені на мінімізацію негативних переживань). В інших випадках формування особистості приймає аномальний характер (З. Фрейд). Тобто людина-злочинець має не зовсім здорову психіку і порушену структуру особистості, яка може бути діагностована за допомогою психоаналізу [1, с. 21].

Формування гармонійної Я-концепції (самооцінка при мінімумі внутрішніх протиріч і єдиному погляді на життя) сприяє розвитку комунікативних здібностей і впевненості в собі. У свою чергу, невпевненість і низька самооцінка розглядаються, як порушення адаптації. Тому, на думку Герберта злочинна особистість має бути замкнутою, невпевненою у собі, з комплексом неповноцінності [1, с. 23].

Селлін і Міллер причиною девіації вважають конфлікти між нормами субкультури і панівної культури, що панують у даному суспільстві [1, с. 14]. Це пояснення будується на позиції визнання «конфлікту між нормами культури». Кожен індивід може входити в різні етнічні, культурні, соціальні та інші групи з протилежними цінностями. Такі люди здатні радикальним чином проявляти свій протест проти норм суспільства, протилежних їх принципам, релігії, моралі, політичним, етнічним поглядам, що дозволяє виділяти різні субкультури з нахилами протесту, серед яких можуть бути потенційні злочинці. Наприклад, серед окультних сект, у процесі проведення ритуалів, можуть використовуватись людські жертвоприношення. Жертву зазвичай обирають таку, яка не буде чинити супротив і порушувати процедуру ритуалу (немовля, людина у стані сп'яніння, або ж безвольна особа, яка приймає своє становище жертви).

Однією з найбільш популярних є теорія соціальної напруги Р. Мертона. Вона полягає в тому, що основною причиною злочинності є протиріччя між цінностями, на які суспільство налаштовує людей, і можливостями їх досягнення згідно встановленим суспільством правилам [5, с. 51]. Наприклад, засоби масової інформації, можуть формувати в людини такі цінності, як достаток, матеріальне забезпечення, безвідповідальність за свої вчинки, всюдозволеність, постійне прагнення до розваг. Оскільки більшість звичайних людей не можуть слідувати таким «високим ідеалам», це може змусити їх досягати своїх цілей через злочинні дії. Бідність сучасного населення також можна вважати однією з причин високого рівня злочинності.

Теорія конфлікту К. Маркса передбачає існування в кожному суспільстві нерівності між розподілом ресурсів і влади. Люди, які прагнуть бути багатими і впливовими, найчастіше нехтують інтересами інших. Ця нерівність породжує конфлікти між багатими та бідними. У теорії наголошується увага на те, що не лише бідні люди здатні до злочинів, але й багаті, через своє прагнення до необмеженої влади й ще більшого збагачення [5, с. 55].

Джордж Мід був одним з творців теорії, згідно якої суспільство через стереотипи, чи певні дії індивіда накладає на нього ярлик, наприклад, накладання ярлика на малозабезпеченого, як на потенційного злодія. У залежності від того, як людина буде своє життя на основі відведеної соціальної ролі, її вчинки будуть підтверджувати, або спростовувати певний уявний ярлик [5, с. 56]. Якщо ж про певну людину суспільство говорить, як про злочинця, то цілком можливо, що вона може бути схильна до злочину.

Етогенетичний підхід Харре наводить на думку, що мотив людини, це прагнення до досягнення певного рівня репутації у суспільстві [7, с. 213]. На основі цього можна визначити певні категорії злочинців, наприклад, маніяків, які нападають на слабку жертву і створюють образ безстрашного вбивці, схильного викликати страх у оточуючих.

Сучасні підлітки з девіантною поведінкою, які хочуть здобути авторитет серед певної групи осіб, спроможні до злочинів. Згідно даних аналітичної статистики МВС України в Рівненській області (2014 р.) було зафіксовано високий рівень підліткової злочинності: 7 % серед загальних злочинів, порівняно з 5 % по Україні. Є великий відсоток колишніх засуджених, які здійснили злочин повторно (понад 49 %).

Неповнолітніми вчинено 14200 злочинів у 2012 р., що на 14,4 % менше ніж у 2011 р. Злочинність в Україні зросла на 136,7 % (2013 рік). Із загальної кількості 198 357 кримінальних правопорушень 102 413 (або 51,6 %) – це злочини проти власності громадян. Із них: розбоїв – 644 проти 626 за аналогічний період минулого року; грабежів – 4 705 проти 3 140; шахрайств – 19 708 проти 4 490; крадіжок – 65 885 проти 41 256.

Упродовж першого півріччя 2014 року рівень злочинності серед неповнолітніх виріс на 57,1%, найбільше — в Дніпропетровській, Донецькій, Запорізькій, Кіровоградській, Луганській, Миколаївській, Одеській областях. Більше половини з 2,3 тис. вчинених злочинів – тяжкі та особливо тяжкі. Близько 700 підлітків вчинили злочини повторно. Найсумніше те, що в структурі злочинів, скоєних в Україні, в 2014 році відбулося зростання частки особливо тяжких злочинів (що припускають міру покарання від десяти років в'язниці до довічного ув'язнення). За дев'ять місяців вони склали 14,2% в порівнянні з 7,4% за відповідний період 2013 року. Зокрема, кількість розбійних нападів зросла до 2116 порівняно з 1904 відповідно [4].

Дуже близька до попередньої є теорія Ірвіна Гофмана, який аналізував девіантну поведінку людей і помітив, що люди, які мають приховані чи не приховані для інших недоліки, наприклад, фізичну ваду, наявність судимостей, належність до певної етнічної групи наперед очікують відносно себе негативного відношення [5, с. 58]. Це може спричинити соціальне відчуження, що робить особу схильною до девіантної поведінки.

Згідно теорії Е. Маша та Е. Тердала існує поведінковий підхід, за яким походження девіантної поведінки пояснюється неадекватним соціальним научінням [1, с. 22]. Взаємодія з іншими людьми є важливим чинником формування особистості і її поведінки. Зазвичай люди, які оточують певну особу мають неабиякий вплив на її внутрішній світ і дізнавшись про коло осіб, з якими спілкується людина, можна приблизно визначити її схильність до вчинення злочинів.

Послідовники біхевіоризму вважають, що будь-яка поведінка, у тому числі девіантна – це результат научіння, певний вибудований алгоритм дій, на який в минулому впливала сім'я, або найближче оточення [5, с. 71]. Тому у середовищі зі злочинними нахилами, у сім'ях де немає покарань та все дозволено і у молодіжних компаніях із схильністю до дрібних правопорушень, найчастіше формується майбутній злочинець.

Згідно теорії біхевіоризму за Скінером кожна дія людини передбачає наявність стимулу і природне для нашого виду прагнення отримання позитивних емоцій та уникнення негативних [5, с. 71]. Це можна використати, як

припущення, що потерпілий сам провокує іншу людину на злочин і якась некоректна дія однієї людини може стати причиною нападу іншої.

Гуманістичний підхід розглядає відхилення, як неможливість самореалізуватись в умовах даного суспільства чи середовища [1, с. 23]. Тобто люди, які не займаються конкретно улюбленою справою, не люблять свою роботу і не можуть використати свої таланти можуть бути схильними до злочинів.

Серед соціальних причин злочинності важливо звернути увагу на педагогічний чинник, а саме на сім'ю, де виховуються діти. Адже, як підтверджують праці дослідників – сім'я має неабиякий вплив на формування девіації у дітей (див табл. 1.2).

Теорія «фокусного» дорослішання Дж. Коулмена, згідно з якою у продовж періоду дозрівання особа стикається з різноманітними труднощами, деякі з них так і залишаються невирішеними у майбутньому та можуть виявитись у прагненні до девіантних вчинків. Це може бути пов'язано і з поганими взаємовідносинами з батьками, ровесниками, з процесом статевого дозрівання чи невдоволенням собою, що переростає в низьку самооцінку [1, с. 14]. Тому можна припустити, що конфліктні ситуації у підлітковому віці можуть перерости в злочинні дії в майбутньому.

У якості важливого чинника формування особистості А. Адлер розглянув модель структури сім'ї. Різні положення дитини у цій структурі й відповідний тип виховання надзвичайно впливають на формування девіантної поведінки. Так, наприклад, надмірна опіка призводить до розвитку підозрливості, інфантильності і комплексу неповноцінності [1, с. 21]. Тому необхідно звертати увагу на дітей, що виховуються без батьківської турботи, або у занадто суворих сім'ях для діагностики відхилень у поведінці дітей, які можуть у подальшому виникнути.

К. Хорні, Д. Боулі вказують на причини відхилень у поведінці, що пов'язано з дефіцитом емоційного контакту, теплого спілкування з матір'ю в перші роки життя [1, с. 23]. Ця проблема детально була досліджена О. Порученко, І. Євтушенко, які за допомогою використання інтерпретацій символіки у малюнках ув'язнених розкрили зміст травмуючих ситуацій, що виявлялися в ранньому дитинстві. Зокрема у досліджуваного кола осіб було виявлено травматичний досвід народження, небажаної вагітності, загрози переривання вагітності, складності у взаєминах з батьками, неприйняття матір'ю. Все це призвело до відчуття меншовартості, неповноцінності, порушення стосунків з близькими людьми і оточенням зокрема [2, с. 61].

Отже, існує декілька внутрішніх і зовнішніх чинників, які формують особистість злочинця. Тому дуже важко на перший погляд визначити, який саме чинник є причиною девіантного відхилення.

Звичайний типовий портрет злочинця в суспільному розумінні передбачає наявність особливих рис зовнішності: квадратне обличчя, вузьке підборіддя, примружені очі, атлетичне тіло та інше. Проте важко визначити, чи є ці ознаки причиною, або ж наслідком злочинної поведінки.

Психологічний чинник не одразу відображається при зустрічі з нападником і без певної взаємодії з ним протягом тривалого часу, майже неможливо виявити відхилення в його особистості. Проте вплив на психіку злочинця, через психоаналіз чи психокорекцію є, на нашу думку, найбільш ефективним способом запобігання злочинних дій у майбутньому.

Оскільки, ми розглядаємо злочинність, як суспільну проблему, то особливу увагу хотіли б привернути до соціального чинника. Соціальний вплив на даний час здійснюється таким чином, що рівень злочинності постійно буде зростати, адже навішування ярликів, соціальна нерівність, цінності, які нав'язують суспільству, розділення людей на «хороших» і «поганих» – все це сприяє зростанню агресії серед населення і провокує виникнення протесту у вигляді злочинів.

Найважливішими, у даному випадку є вплив сім'ї та виховання. Як надмірна опіка, так і суворість негативно впливають на формування особистості. Тому необхідним є контроль над виконанням батьками своїх обов'язків, адже рівень народжуваності в Україні зростає і разом з тим зафіксовано дуже багато випадків відмови матерів від своїх дітей, а також недбале до них ставлення. Все це може призвести в майбутньому до зростання злочинів. Тому виникає необхідність підвищити ефективність роботи соціальних служб опіки.

У великій кількості друкованих видань (книги, брошури, газети, журнали та інше) не раз обговорювались методи захисту під час нападу злочинця, грабіжника чи маніяка (асоціальна, агресивна поведінка). На даний час існує багато дозволеної і недозволеної зброї, яка має рятувати своїх власників від нападів. Але на жаль, коли злочин трапляється, то жертва не може, керуючись простими, чіткими і конкретними порадами спрогнозувати майбутню ситуацію нападу та захисту.

Згідно характеристики відомих серійних вбивць (див. табл. 1.3) ми проаналізували закономірності поведінки особистості злочинця, місця його нападу тощо. Правоохоронці, які мали справу із серійними вбивцями стверджують, що зазвичай – це були чоловіки віком 25–35 років, у яких наявними були комплекс неповноцінності, замкнутість, тривожність. Також у них може бути виявлено, або відсутнє психічне захворювання. Разом з тим злочини вони вчиняють свідомо і визнають себе злочинцями. Найчастіше, для вчинення злочину використовують транспортні засоби, жертвами стають, або малолітні діти, або дівчата та жінки, які не можуть дати відсіч злочинцям. Також злочинець залишає собі на пам'ять «трофеї»: речі зняті з тіла жертви (так злочинці доводять перемогу над нею). Жертвами стають не випадкові люди. Злочинець свідомо чи підсвідомо обирає тих людей, які можуть підтвердити його статус переможця.

Отже, місцями злочину були: звалище, кладовище, або власні приміщення, покинуті будинки, лісосмуги. Зовнішній вигляд злочинця може бути різним. Найближче оточення здебільшого характеризує цих людей, як порядних, відповідальних, добрих. Зазвичай вони одружені декілька разів, мають дітей. Найчастіше злочинці виховувались у сім'ях, де виникали проблеми з батьками (розлучення, сварки, приниження), або ж були свідками частих конфліктів з ровесниками (замкнутість, приниження з їх боку). До вчинення злочину призводить одна, або кілька травмуючих подій з минулого, хоча, можливо, таким чином злочинці просто виправдовують свою жагу до вбивств.

Таблиця 1.3

Характеристика відомих серійних вбивць

№ з/п	Особливості жертв	Використання транспортних засобів	Особистість злочинця	Наявність психічних відхилень	Інші подробиці
1.	Малолітні діти. Не чинили супротиву, просили помилувати	Мотоцикл, велосипед	Замкнутий; не мав друзів	Комплекс неповноцінності, ранній сексуальний інтерес; не було виявлено психічних відхилень експертизою	Не знайдено жодного свідка злочину; надзвичайно боявся розкриття; вбиваючи жертв, копіював сцени з улюблених фільмів
2.	Хлопці підліткового віку, лише ті які погоджувались здійснити з ним надуманий злочин; не чинили супротиву, просили помилувати; залишав на пам'ять речі жертв	Автомобіль	Тихий, замкнутий, самотній, сором'язливий, закомплексований, ранимий, тривожний; працюючий, на роботі виконував все, що від нього вимагали; не акуратний, нетерпимий до критики, інфантильний	Гомосексуалізм, зоофілія; визнаний осудним	Дуже боявся розкриття; не спілкувався з жінками, боявся до них підійти; любив коней
3.	Жінки різного віку	Не використовував	Не мав певних відхилень; був комунікабельним, користувався авторитетом у жінок; стверджував, що він нащадок Чингісхана	Канібалізм, шизофренія	Постійно спілкувався з жінками; прочитав книгу де повідомлялось, що ритуальні вбивства допомагають пророкувати майбутнє
4.	Бездомна жінка у стані алкогольного сп'яніння, хлопчик 5-ти років	Не використовував	Цікавився серійними вбивцями і боявся стати одним із них; врівноважений; дуже освічений	Ще з дитинства працював з психіатром; піроманія, деструктивні нахили	-
5.	Дівчата 9-17 років та молоді жінки; одна з жертв чинила відчайдушний супротив і залишилась живою; залишав на пам'ять речі жертв	Автомобіль	На роботі характеризувався позитивно, але в СІЗО про нього були негативні відгуки	Не виявлено психічних відхилень	Коли його активно шукала міліція вчиняв дрібний злочин, щоб зачати на деякий час за ґратами
6.	Малолітні дівчата 9-17 років; залишав на пам'ять речі жертв	Не використовував під час нападу	Холоднокровний, спокійний, не емоційний	Психічних відхилень не виявлено; мотивами здійснення злочинів були слава і визнання	-
7.	Жінки і дівчата, діти дошкільного і шкільного віку	Не використовував	Замкнутий, рідко виходив на вулицю, спілкувався лише з матір'ю і сестрою, чутливий, ранимий	Лікувався в психіатричній клініці з діагнозом шизофренія	Мати працювала помічником судового експерта і розглядала з сином фото жертв, пізніше вона була співучасником вбивств

Американський психотерапевт С. Карпман розробив діаграму для аналізу взаємовідношень між людьми: драматичний трикутник. Його ідея виявляється в тому, що потрапляючи в болючі взаємовідносини, люди грають одну з наступних ролей: переслідувача, спасителя чи жертви. Переслідувач – це людина, що принижує інших і вважає їх гіршими за себе. Спаситель також вважає інших людей на ранг нижче себе, але допомагає їм лише задля

показу свого високого положення. Жертва відчуває своє принижене становище і вважає себе неповноцінною людиною, а обставини, що складаються жакливими [1, с. 37].

Ця модель відносин трапляється в багатьох життєвих ситуаціях і відноситься не лише до буквального розуміння нападу на вулиці. Але згадані вище позиції людини, упродовж її життя, можуть вплинути на фінал майбутньої ситуації нападу. Людина, яка постійно займає роль жертви: не протриває сили обставин, не суперечить іншим, не відстоює власну думку і постійно робить себе винною. У цьому разі вона стає потенційною жертвою переслідувача, нападника, адже для того, щоб не сумніватись в своєму вищому становищі, він шукатиме слабку жертву, яка гарантує виграш у випадку нападу. Тому бажано навчитися керувати собою у різних життєвих небезпечних ситуаціях, своїм внутрішнім та психічним станом. Від надійності психологічних особливостей людини (психіка, психічні явища, похідні психіки, атрибути) залежить її безпечне існування у довіллі. Надійність виявляється в постійному тренуванні систем сприйняття, самовдосконаленні психічних процесів, властивостей, утворень, поведінки, корекції психічних станів, дій, вчинків, умінні усвідомлено, розумно, розсудливо, із почуттям здорового глузду використовувати свої психофізіологічні можливості у різних надзвичайних ситуаціях. Отож, життєдіяльність і безпека значною мірою залежать від психічного стану (порівняно тривалі душевні переживання) і від упередженості людини [6, с. 110-112].

Висновок. Отже, дійсна причина виникнення злочину може включати в себе безліч чинників, що в сукупності мотивують людину на злочинну дію. До них відноситься: психічний стан особистості, наявність психічних розладів, проблеми у сім'ї чи з однолітками, скрутне матеріальне становище, прагнення до влади, наявність фізичних дефектів та їх усвідомлення тощо. У загальному – це вплив сім'ї, ровесників, наявність невіршених проблем, генетичні аномалії, а також структура суспільства, яке не розуміє майбутнього злочинця та суспільні проблеми з якими він стикається.

Формування злочинця відбувається у відповідному середовищі на всіх етапах його життя. Деякі люди з легкістю вирішують труднощі, інші намагаються їх забути, витіснити. У залежності від характеру, темпераменту й кількості несприятливих зовнішніх чинників, слабка особистість може не витримати напруги і для забезпечення своїх потреб переступити через прийняті моральні норми. Як нападник так і жертва мають свої особливості. Нападник моделює злочин, який має відбутись у ідеальних умовах, без свідків, а жертва має чинити найменший супротив і у разі втечі панічно боятись щось повідомити міліції про те, що з нею сталося. Разом з тим, уже давно відомі практичні поради елементарних прийомів самооборони, чи такі дії, що врятовують власне життя жертви, яка опинилася в складній ситуації, де є злочинець. Ці поради розглядаються під час вивчення курсу «психологія».

Для того, щоб не стати «жертвою» злочинця необхідно розвивати в собі впевненість, наполегливість, цілеспрямованість, комунікабельність, а також навчитись взаємодіяти з людьми таким чином, щоб самостійно вирішувати дрібні життєві проблеми і не перекладати їх на інших. Розвиток нашого суспільства передбачає постійний рух уперед, боротьбу за існування і проходження випробувань. Прагнення до подолання небезпек і до збереження свого життя є хорошим способом уникнення нападу, або мінімізації шкоди, яка може бути заподіяна внаслідок цього.

Список використаних джерел

1. Клейберг Ю. А. Психология девиантного поведения : Учеб. пособие для вузов / Ю. А. Клейберг. – М. : 2001. – 160 с.
2. Порученко О. С., Євтушенко І. В. Вплив материнської депривації на формування злочинної поведінки. Част. 2 / О. С. Порученко, І. В. Євтушенко. – К. : Марич, 2011. – 68 с.
3. Примуш М. В. Загальна соціологія : Навч. посібник / М. В. Примуш. – К. : ВД «Професіонал», 2004. – 592 с.
4. Стан та структура злочинності в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/>; <http://www.serial-killers.ru/karts/maniacs/index.htm>.
5. Хомич А. В. Психология девиантного поведения: Учебное пособие / А. В. Хомич. – Ростов-на-Дону, 2006. – 140 с.
6. Шевчук О. А. Словник з безпеки життєдіяльності: навчально-методичний посібник для студентів гуманітарних і природничих спеціальностей вищих навчальних закладів України I-IV рівнів акредитації / О. А. Шевчук. – Вид. 2-ге, доповн. і перер. – К. : Видавничий Дім «Слово», 2014. – 184 с.
7. Шихирев П. Н. Современная социальная психология / П. Н. Шихирев. – М., 1999. – 448 с.

ВПЛИВ МАС-МЕДІА НА БЕЗПЕКУ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ ТА СУСПІЛЬСТВА

Кундель Н.В., студентка

**Шевчук О.А., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Анотація. У статті здійснено аналіз впливу мас-медіа на безпеку людини та життєдіяльність суспільства. Охарактеризовано мас-медіа та їхні основні функції у житті людини, розглянуто способи впливу медіа-середовища на формування здорового способу життя людини. Узагальнено мас-медіа як джерело агресивних спонукань. Обґрунтовано психологічний вплив медіа на особистість людини.

Ключові слова: здоров'я, мас-медіа, медіа-культура, медіа-середовище, маніпуляція.

Аннотация. В статье осуществлен анализ влияния масс-медиа на безопасность человека и жизнедеятельность общества. Сделана характеристика масс-медиа и их основных функций в жизни человека, рассмотрены способы влияния медиа-среды на формирование здорового образа жизни человека. Обобщенно масс-медиа как источник агрессивных побуждений. Обосновано психологическое влияние медиа на личность человека.

Ключевые слова: здоровье, масс-медиа, медиа-культура, медиа-среда, манипуляция.

Annotation. The article analyzes the impact of the mass media on human security and livelihoods of society. The paper characterizes the mass media and their main functions in life. The influence of the mass media environment in the formation of a healthy way of life is also under consideration. The generalized idea is that media is a source of aggressive

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Адамів Ю. О., Белешко Д. Т. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВИХ ДІЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ	3
Бортнік М. С., Кирилецька Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОПОМІЖНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ВИДІВ ЕВРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	5
Гарбарук Ю. О., Петрівський Б. П. ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ З МАТЕМАТИКИ В ДЕЯКИХ КРАЇНАХ	7
Дейнеко С. В., Машенко В. А. ЗАТУХАННЯ РЕЛЕЇВСЬКИХ ХВИЛЬ В МАТЕРІАЛАХ З ВІД'ЄМНИМ КОЕФІЦІЄНТОМ ПУАССОНА	9
Каленик В. І., Галатюк Ю. В. РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ ..	10
Ковтунович Я. І., Тищук В. І. УЗАГАЛЬНЕННЯ ЗНАТЬ УЧНІВ ПРИ ВИКОНАННІ ПРОСТИХ ДОСЛІДІВ ІЗ ФІЗИЧНОЇ ОПТИКИ	11
Корень М. П. ЗВИЧАЙНІ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ЯК ЗАСІБ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ЗАДАЧАХ ФІЗИКИ, ЕКОЛОГІЇ, ХІМІЇ	14
Шевчук Т. М., Котляй Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СТРУКТУРОУТВОРЕННЯ В НАПОВНЕНИХ АМОΡФНИХ ПОЛІМЕРАХ НА ОСНОВІ ФРАКТАЛЬНОГО ПІДХОДУ	15
Криволевич А. О., Сапіліді Т. М. НЕСТАНДАРТНІ МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ПАРАМЕТРАМИ	16
Крук К. Р., Галатюк Ю. М. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	17
Мазур О. М., Кирилецька Г. М. ВИМОГИ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ	18
Марчук В. О., Марач В. С. ТРИКУТНИК ПАСКАЛЯ ТА ЙОГО ФРАКТАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ	20
Матвіюк В. М., Ястремський С. В. РОЗРАХУНКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ АКУМУЛЯТОРНИХ ПАЛИВНИХ СИСТЕМ ДИЗЕЛЬНИХ ДВИГУНІВ	21
Шевчук Т. М., Набок Д. О. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ТЕПЛОПЕРЕНОСУ НА ОСНОВІ НАНОСТРУКТУРОВАНОГО ПІДХОДУ В АМОΡФНИХ НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ	23
Островка І. І., Рубан Е. В. МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРИ ВИРІШЕННІ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ САНІТАРНО-КУРОТНИХ ТА РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН УКРАЇНИ	24
Пашко О. М., Петрівський Я. Б. ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТІ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ У ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	25
Сосновая Л. Д., Юрчук Ю. В. АНАЛІЗ МІКРОКЛІМАТУ В МУЗЕЙНИХ ПРИМІЩЕННЯХ	26
Цимбалюк Н. М., Рубан Е. В. АНАЛІЗ РИЗИКУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ВІД ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ЛИСИЧАНСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ	28
Якобчук І. В., Грицай Н. Б. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ДЕНДРОФЛОРИ ПАРКУ КУЛЬТУРИ І ВІДПОЧИНКУ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА	30
Ярошак С.В. ПРО ОДИН ЧИСЛОВИЙ МЕТОД КВАЗІКОНФОРМНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДО ПОБУДОВИ ЛОКАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОРТОГОНАЛЬНИХ КРИВОЛІНІЙНИХ КООРДИНАТ	31

Молодий програміст

Бондаренко Ю. В., Кухар Л. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ PREZI У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	34
Шелестюк К. В., Дідич Ю. В., Павлова Н. С. ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОБОТИ З ПРОГРАМОЮ EASYQUIZZY	35
Жарська М. В., Бабич С. М. СТВОРЕННЯ WEB-САЙТУ КОМУНАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ВЕЛИКОМЕЖИРІЦЬКА СПЕЦІАЛЬНА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ І-ІІ СТУПЕНІВ» РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ	37
Круть А. С., Вороницька В. М. АСПЕКТИ ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНИХ БАЗ ДАНИХ	38
Лозицька В. В., Вороницька В. М. SQL В MICROSOFT SQL SERVER 2008 R2	40
Лучик К. В., Кухар Л. О. УПРАВЛІННЯ КОМП'ЮТЕРНИМИ КЛАСАМИ	41
Машенко В. В. ВИКОРИСТАННЯ СУПУТНИКОВИХ ЗНІМКІВ ДЛЯ МОНИТОРИНГУ ТЕРИТОРІЙ НЕСАНКЦІОНОВАНОГО ВИДОБУТКУ БУРШТИНУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	42
Мосійчук Н. І., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ «WEB-ТЕХНОЛОГІЇ» НА ПЛАТФОРМІ MOODLE	43
Петренко С. В., Биков В. Ю. ОГЛЯД КРАЩИХ ПЛАГІНІВ ТА МОДУЛІВ MOODLE ДЛЯ НАВЧАННЯ ТА ТЕСТУВАННЯ	44

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Басюк К. С., Булига І. І. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХРИСТІЯНСЬКИХ МОНАСТІРІВ ВОЛИНСЬКОГО РЕГІОНУ	45
---	----

Білець І. С., Слесаренко А. В. ДІАМАНТОВИЙ ЮВІЛЕЙ КОРОЛЕВИ ВІКТОРІЇ 1897 Р. ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРОПАГАНДИ ІМПЕРІЇ В БРИТАНІЇ	46
Вавулич В. А., Десятничук І. О. РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ В ЮГОСЛАВІЇ (1920-1945)	47
Герштун А. В., Десятничук І. О. ЕКСПАНСІЯ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ НА АРАВІЙСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ І В ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ	48
Зелена В. І, Савчук П. О. ЖІНОЧА ПАНСІОННА ОСВІТА В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ (XVIII – XIX СТ.)	50
Іщук І. О., Ворон О. П. ДІЯЛЬНІСТЬ ОРДЕНУ ДОМІНІКАНЦІВ У XVIII-XX СТ.	52
Карповець Ю. В., Северова О. В. БЕЗПРИТУЛЬНІ ДІТИ В РОКИ БЛОКАДИ ЛЕНІНГРАДА ТА БОРОТЬБА ЗА ЇХ ПОРЯТУНОК ЧЕРЕЗ СИСТЕМУ ДИТЯЧИХ ЗАКЛАДІВ	52
Кравчук О. В., Северова О. В. ДЕСАКРАЛІЗАЦІЯ МОНАРХІЇ ЯК ФАКТОР ПАДІННЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ...	54
Лінік Ю. В., Шугасва Л. М. СУЧАСНИЙ СТАН УПЦ МП ЗА ПРЕДСТОЯТЕЛЬСТВА ОНУФРІЯ (БЕРЕЗОВСЬКОГО): ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	56
Машенко Н. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОСВІТНЬОЇ РЕФОРМИ 1958 РОКУ НА РІВНЕНЩИНІ	57
Островська Ю. О., Гуменюк О. В. ІСТОРИЧНІ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ВИТОКИ БАРОКОВОГО МИСТЕЦТВА 58	
Павлюк Н. С., Гуменюк О. В. РАДЯНСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ДОГОВІР ПРО ДРУЖБУ ТА КОРДОНИ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	60
Павлюк Я. В., Гуменюк О. В. ПОЛІТИЧНЕ І НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	61
Сосновая Л. Д, Озимчук О. Б. РОЛЬ ЖІНКИ У ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ	63

Молодий громадянин держави

Вавулич В. А., Юрчук В. М. ОСОБЛИВОСТІ БЕЗПЕКИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ МАСОВИХ ЗАХОДІВ (МІТИНГИ, МАНІФЕСТИ, ПІКЕТИ)	66
Герштун А. В., Юрчук В. М. ПРОТИПОЖЕЖНИЙ ЗАХИСТ МУЗЕЙНОГО ФОНДУ	67
Колодяжна А. І., Шевчук О. А. ЗЛОЧИННІСТЬ – СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА	69
Кундель Н. В., Шевчук О. А. ВПЛИВ МАС-МЕДІА НА БЕЗПЕКУ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ ТА СУСПІЛЬСТВА	74
Місечко А. Ю., Чеберяк А. М. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ЕСПРЕСІЇ У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ	77
Тивон Ю. О., Крет Р. М. ПОЛІТИЧНІ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК СУЧАСНИЙ ЗАСІБ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	79
Чернуха В.С. ВИКОРИСТАННЯ АНКЕТУВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	80

Молодий філолог

Angela Călăraș DIFFERENT APPROACHES TO THE STUDY OF SYNONYMY IN MODERN ENGLISH	82
Angela Călăraș ON SYNONYMS IN MODERN ENGLISH	83
Bogdan Silvia A STUDY OF IMPOLITENESS AND ITS USAGE IN ENGLISH CONVERSATIONS	86
Бордюг К. В., Верьовкіна О. Є. МОВНІ ОДИНИЦІ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ «DIGNITY», «ГІДНІСТЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	90
Василенко О. В., Верьовкіна О. Є. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ І УКРАЇНСЬКИХ АФОРИСТИЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ У ЇХ МОВЛЕННЄВМУ ВЖИТКУ	92
Гутт О. О., Верьовкіна О. Є. АНАЛІЗ ТЕРМІНОСИСТЕМ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	93
Кашутіна Ю. І., Замашна С. М. «ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОМУНІКАТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ АНГЛІЙСЬКОГО ТА НІМЕЦЬКОГО НАРОДІВ»	95
Кедись В. М., Ричагівська Ю. Є. АНТОНІМІЯ ЯК СТИЛІСТИЧНИЙ ЗАСІБ У ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА .	97
Кінашук А. В., Шульжук Н. В. СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДІВ ТРАГЕДІЇ В.ШЕКСПІРА «ГАМЛЕТ» (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДІВ Л.ГРЕБІНКИ ТА Ю.АНДРУХОВИЧА)	98
Корнійчук Н. А., Ричагівська Ю. Є. КОНТРАРНА АНТОНІМІЯ В ПОЕЗІЇ МИКОЛИ ВІНГРАНОВСЬКОГО	101
Мельник М. В., Ткачук О.С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	103
Оверчук В. В., Ветрова І. М. ПЕРЕКЛАД ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	104
Опришко І. П., Казначєєва Л. М. СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ В НІМЕЦЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ	106
Ткачук О. С., Романович Т. Ф. МОВЛЕННЄВІ УМІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «МОВА І МОВЛЕННЯ»	108
Сиротюк Т. А., Верьовкіна О. Є. СТИЛІСТИЧНІ ТА ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ КОМІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСІВ	110
Степанюк Ю. О., Константінова О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ У РОМАНІ ДЖ. К. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	112
Тарарук Д. П., Бєлова С. А. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ СЛЕНГОВОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ ДЖ.Д. СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПІРВОЮ У ЖИТІ»	113
Шостак О. О., Захарчук І. В. СТУДІЇ ПАМ'ЯТІ І ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА	115
Ярута Н. П. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОЇ МЕТАФОРИ В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	116

Молодий мистецтвознавець

Барановська В. В., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ ГАЛЕРЕЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЖИВОПИСУ «ЄВРО-АРТ» В КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ МІСТА РІВНОГО	119
Боровець О. О., Казначєєва Л. М. РОЗВАЖАЛЬНА МУЗИКА ЯК СЕГМЕНТ СУЧАСНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	121
Бучко М. В., Глушук О. Г. НАРОДНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	122
Величко А. Р., Харитон І. М. СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СУЧАСНОЇ ХОРОВОЇ МУЗИКИ	123
Веремчук І. А., Шолудько Н. Г. ЕВОЛЮЦІЯ РОЛІ ТА СТАТУСУ ЖІНКИ У ТРАДИЦІЙНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	124
Вишневецький Є. В., Костюк Л. К. ДМИТРО ЯВОРНИЦЬКИЙ ПРО СВЯТКОВО-ОБРЯДОВУ КУЛЬТУРУ КОЗАКІВ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	127
Войтович Г. О., Потапчук Т. В. ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА МОРАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ У ПОЗААУДИТОРНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	129
Волюшина В. М., Шолудько Н. Г. КАРНАВАЛ ЯК ФЕНОМЕН ТУРИСТИЧНОЇ АНИМАЦІЇ: ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	131
Вольська О. Ф., Харитон І. М. НОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕСИ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КРИЗЬ ПРИЗМУ НАСТАНОВ ПІ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ	133
Корнійчук А., Бондарчук А. Я. ВАЖЛИВІСТЬ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗУ ЖЕСТІВ ТА МІМІКИ ДИРИГЕНТА	135
Лашівська Я. В., Потапчук Т. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ПОЗИТИВНОГО СТАВЛЕННЯ ДО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ХОРОВОГО КЛАСУ	136
Мельник М. І., Глушук О. Г. ШКІЛЬНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ УЧНІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ (НА ПРИКЛАДІ НВК «КІЗЛІВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІ СТУПЕНІВ – ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД» БУСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	138
Музичко Г. Ю., Шолудько Н. Г. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЖАЗОВОГО ФЕСТИВАЛЬНОГО РУХУ У КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ НОВІТНЬОЇ УКРАЇНИ	140
Павлуш К. О., Костюк Л. К. СВЯТО КУПАЛА: КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА ТА СЬОГОДЕННЯ	142
Парчевська Д. І., Казначєєва Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ МОЛОДІЖНОГО ДОЗВІЛЛЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ (НА ПРИКЛАДІ М. РІВНЕ)	144
Радушинська К. В., Морозова Т. П. ГРАФІТІ – ЯК ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН	146
Радчук Т.Б. МЕДІАПРОСТІР ЯК АРЕОЛ ПОБУТУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ	148
Романенко О. О., Вербець В. В. ІНТЕГРАЦІЯ МИСТЕЦТВ У ФОРМУВАННІ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ РЕЖИСЕРІВ	149
Росіцька О. М., Харитон І. М. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ХОРОВОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	150
Сокальська О. В. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО ХЕРСОНЩИНИ ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ: ІСТОРИОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ	152
Титуса В. М., Глушук О. Г. РОЛЬ ФЕСТИВАЛІВ У ЗБЕРЕЖЕННІ ТА РЕТРАНСЛЯЦІЇ ФОЛЬКЛОРНОЇ СПАДЩИНИ (НА ПРИКЛАДІ М. ЛЬВОВА)	154
Тюска В. Б. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПЕДАГОГА – ОРГАНІЗАТОРА ДОЗВІЛЛЯ У ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ	156
Яриніч О. В., Казначєєва Л. М. МОНОГРАФІЯ О. ЦИНКАЛОВСЬКОГО «СТАРОВИННІ ПАМ'ЯТКИ ВОЛИНІ» ЯК ДЖЕРЕЛО ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ СТАРОВИЖІВСЬКОГО РАЙОНУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	158

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий економіст**

Бокєєва А. І., Марценюк В. В. УПРАВЛІННЯ ЗБУТОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ ЗЕД	161
Васюха Л. І. ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ У ГАЛУЗІ РАДІО ТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ	162
Войтович В. І., Хижнякова Н. О. УПРАВЛІННЯ ЕКСКУРСІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТУРИСТИЧНОЇ ФІРМИ	163
Гоголь Т. В. ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ІНСТИТУЦІЙ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО СЕКТОРУ	165
Гоч Л. С., Рудаков Д. В. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗАДАЧ	166
Димченко Н. С. РОЛЬ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В УСПІШНОМУ ФУНКЦІОНУВАННІ НА РИНКУ ПРАЦІ	167
Іванющенко А. В., Сапич В. І. СУЧАСНИЙ ЕТАП СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ	168
Кучина Н. І. ПРИЧИНИ НЕ ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕТИНГОВОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ В ПРАКТИЦІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ	170
Літвінчук К. П., Березюк Т. П. ПСИХОЛОГІЧНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ ПОРТРЕТ МЕНЕДЖЕРА У РИНКОВІЙ СИСТЕМІ ВІДНОСИН	171

Лукомська О. І. СТАНОВЛЕННЯ ШКІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В РАДЯНСЬКІ РОКИ.....	172
Ляшецька Я. О., Березюк Т. П. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНИХ СТИЛІВ УПРАВЛІНСЬКОГО ВПЛИВУ МЕНЕДЖЕРА У СИСТЕМІ ТУРИСТИЧНИХ ЯВИЩ І ПРОЦЕСІВ.....	173
Нагайська Д. Ю. СВІТОВИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ МОДЕЛЕЙ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	174
Нікшич С. М. ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ.....	176
Олійник О. О. АУДИТ ОХОРОНИ ПРАЦІ.....	178
Орлов О. Г. ШКОЛИ УПРАВЛІННЯ В МЕНЕДЖМЕНТІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА УПРАВЛІНСЬКИЙ ПРОЦЕС В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	179
Орлов О. Г., Остаповець М. О. КЛАСИФІКАЦІЯ МОТИВАЦІЙНИХ ТЕОРІЙ У МЕНЕДЖМЕНТІ.....	180
Орлов О. Г., Струмінська І.М. ОСНОВНІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНИХ ШКОЛАХ МЕНЕДЖМЕНТУ.....	181
Паламарчук О. В. ПРОБЛЕМА РИЗИКІВ В СФЕРІ ОПЛАТИ ПРАЦІ.....	182
Панюк Т. П. ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ.....	184
Рубаха О. В., Нікшич С. М. ДОДАТКОВА ЕМІСІЯ АКЦІЙ ЯК ОДИН ІЗ ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДІВ ЗАЛУЧЕННЯ КОШТІВ АКЦІОНЕРНИМИ ТОВАРИСТВАМИ.....	185
Сохнич А. Я., Кульбака В. М. РЕГІОНАЛЬНА ЛОГІСТИКА В УПРАВЛІННІ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ.....	186
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. КОНКУРЕНТНЫЕ ПРЕИМУЩЕСТВА ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД» ПЕРЕД ДРУГИМИ НЕГОСУДАРСТВЕННЫМИ ПЕНСИОННЫМИ ФОНДАМИ.....	187
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. РАЗРАБОТКА СТРАТЕГИЙ, ВЕДУЩИХ К ДОЛГОСРОЧНОМУ ПОВЫШЕНИЮ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД».....	189
Сяська О. В. КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ОСНОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ І ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ ВОДОКОРИСТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	191
Фесюк Т. М., Димченко Н. С. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ ТУРИСТИЧНО-ЕКСКУРСІЙНИХ ПОСЛУГ.....	193
Шатрюк О. В., Нікшич С. М. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	195
Шулепа О. Ю., Хижнякова Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ЗМІШАНОГО МЕТОДУ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ.....	197
Яромчик Н., Войтович І., Чабан В. Й. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	199

Молодий менеджер інформаційних систем

Коник М. Л., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБІГ ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ОБРОБКИ ДОКУМЕНТІВ.....	201
Корольчук К. П., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА.....	203
Кукушкін О. М. ХАРАКТЕРИСТИКА ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	205
М'якота А. Р., Попчук О. В. ПРЕЗЕНТАЦІЙНІ ЗАХОДИ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	206
Островська Ю. О., Юрчук В. М. ВИМОГИ ДО АРХІВІВ, КНИГОСХОВИЩ, БІБЛІОТЕК З ТОЧКИ ЗОРУ САНІТАРНОЇ ГІГІЄНИ ТА МЕТЕРЕОЛОГІЧНИХ УМОВ ПРАЦІ.....	207
Попчук Н. М., Шпортко О. В. ВЕБ-САЙТ КАФЕДРИ ВНЗ: ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ.....	210
Середа М. С., Касянчук М. М. РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ЗАВАДОСТІЙКОГО КОДУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ НА ПРАКТИЦІ.....	212